

гарски дружини съ лошо въоръжение; 10 роти отъ руския пеши орловски полкъ, команда отъ казашки полкъ, българска конна стотица и около 35 орждия.

Срѣщу тѣхъ настѣпваше Сюлейманъ съ 40 дружини и сто орждия. Около Плѣвенъ руската войска търпѣше около това време голѣми несполуки. Това насърдчаваше Сюлейманъ да бърза, да мине Балкана и да тегли право въ Свищовъ, съ цель да събори мостовѣтъ на Дунава и съ това цѣлата руска войска да бжде пленена.

Генералъ Столѣтовъ получи заповѣдь да спре турцитѣ на Балкана съ своитѣ малки части. Сега той вижда, че защитата на прохода ще зависи въ голѣмата си часть отъ опълчението, тъй като рускитѣ войски бѣха малко, а за помощъ надеждата бѣше слаба.

Ще одържи ли българското опълченство позицията, или нѣма да одържи? — ето сждбоносното питане.

Столѣтовъ долетѣ като вихъръ съ едрата кобила.

— Юнаци опълченци — рече той; въ боеветѣ при Стара-Загора вие се кръстихте. Но врагътъ е силенъ. Вижете сега отъ тая височина какво става съ вашата златна Тракия. Ако не одържимъ прохода, сждото ще стане и съ северна България. Неприятельтъ иска непремѣнно да мине прохода. Но ние не ще го допуснемъ; отъ височината св. Никола — по пжтя къмъ Габрово съмъ наредилъ 35 топове. Вие ще застаните около и предъ тѣхъ на позицията и не ще отстѣпвате. Отечеството ви гледа. Свободата на България и